

عنوان مقاله:

هوش مصنوعی و چالش های پیش رو در قلمرو حقوق بین الملل بشر، با رویکردی بر حق کار

محل انتشار:

دوفصلنامه حقوق بشر، دوره 17، شماره 1 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

آناهیتا سیفی - استادیار دانشکده علوم اجتماعی، دانشگاه علامه طباطبائی، تهران، ایران.

نجمه رزمخواه - استادیار دانشکده حقوق و علوم اجتماعی، دانشگاه پیام نور، تهران، ایران.

خلاصه مقاله:

با وجود مزایای مختلف «هوش مصنوعی» در زندگی روزمره بشر، جهان شاهد آثار نامطلوب ناشی از توسل به آن در حوزه های متعدد از جمله امنیت شغلی قشر ضعیف و آسیب پذیر جامعه به دلیل خودکارنمودن برخی مشاغل بوده است؛ موضوعی که می تواند نقض یکی از حقوق بنیادین بشری، یعنی حق کار را با خود به همراه داشته باشد، اما طبق مفاد منشور بین المللی حقوق بشر، دولت ها نه تنها وظیفه دارند حق بهره مندی از کار شایسته را اجرا و تامین نمایند، بلکه باید از ایجاد هر گونه مانع در فرآیند بهره مندی از این حق نیز خودداری کنند. از این رو پرسش اصلی آن است که در تقابل میان منافع ناشی از توسل به هوش مصنوعی و حق بنیادین بر کار و داشتن امنیت شغلی چه باید کرد؟ مسلم است با توجه به تعهداتی که دولت ها در راستای تامین و اجرای حق کار دارند، باید ضمن فراهم نمودن شرایط لازم جهت تامین رفاه و موقعیت شغلی جدید برای افرادی که به دلیل خودکارشدن برخی مشاغل، شغل خود را از دست داده اند، امکاناتی را فراهم کنند که آموزش های لازم در جامعه جهت آشنایی هر چه بیشتر با هوش مصنوعی و کاربردهای آن با هدف افزایش بهره وری این فناوری نوین در جامعه برقرار گردد.

کلمات کلیدی:

هوش مصنوعی، سوگیری، حق کار، امنیت شغلی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1609781>

